

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Αύγουστος 2017
Έτος 6° - Τεύχος 67°

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (Δ' μέρος)
- B) Η ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως και Ευχαριστίας (B' μέρος)
- Γ) Έρμηνεία του Συμβόλου της πίστεως (H' μέρος)
- Δ) Άββάς Δωρόθεος
- E) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τά Ένοριακά μας Παρεκκλήσια θά είναι ανοικτά εκτός άπροόπτου ώς έξής:

Άγ. Αναργύρων:
Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:
Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Άγ. Παρασκευής:
Παρασκευή 8-11 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:
Σάββατο 11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:
Κυριακή 11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:
Κυριακή 7-10 π.μ.

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.
Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση τών Γραφών, να αναγινώσκεις και τούς θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές τών Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τά κρυμμένα νοήματα τών Γραφών... φωτίζουν τò νοϋ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δέν γνώριζες». (Άγ.Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον, σελ.227)

Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (Δ' μέρος)

7) Τά βιβλία της Άγίας Γραφής που κυκλοφοροϋν σήμερα χωρίζονται σε κεφαλαία και στίχους. Τά κεφάλαια αριθμοϋνται με έλληνικούς αριθμούς (α', β', γ' κλπ.), οί δέ στίχοι με άραβικούς (1,2,3 κλπ.). Μερικές εκδόσεις και για τά κεφαλαία χρησιμοποιοϋν άραβικούς αριθμούς, και στις ξένες εκδόσεις, κυρίως τή λατινική, χρησιμοποιοϋνται οί λατινικοί αριθμοί (i, ii κτλ).

Η διαίρεση αυτή σε κεφάλαια και στίχους, έγινε στις έντυπες εκδοσεις και ισχύει μέχρι σήμερα. Σε κεφάλαια τά χώρισε ο Άγγλικανός Έπίσκοπος Στέφανος Langton (†1228) και σε στίχους ο εκδότης Robert Stephanus και μάλιστα από τήν έκδοση του έτους 1551. Πρέπει να σημειώσουμε ότι οί διαιρέσεις αυτές, σε σχέση με τά νοήματα τών κειμένων, δέν είναι πολύ έπιτυχημένες. Δέν διορθώνεται όμως τώρα τò κακό, γιατί με τήν έντυπη κυκλοφορία της Άγίας Γραφής και σε αναρίθμητες εκδόσεις, και τics πολλές μεταφράσεις της, έχει επικρατήσει διεθνώς.

8) Όπως ήταν φυσικό, έφόσον έξαπλωνόταν ή Έκκλησία σε διάφορα έθνη, άρχισαν και οί μεταφράσεις της σε διάφορες γλώσσες. Σήμερα βέβαια έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 1500 γλώσσες και διάλεκτους και έχει τήν μεγαλύτερη κυκλοφορία από όλα τά βιβλία του κόσμου.

Οί αρχαιότερες μεταφράσεις που συνδέονται και με άγίους της Έκκλησίας μας είναι:

α) Η Βουλγκάτα (Vulgata=κοινή) στη λατινική γλώσσα. Τήν τελική της μορφή έδωσε ο άγιος Ίερώνυμος τò 405 μ.Χ.

β) Η Πεσιττώ (Peschitto=άπλή, δηλ. μετάφραση) στη συριακή γλώσσα. Σύμφωνα με μία παράδοση τήν έκανε ο Άγιος Έφραϊμ ο Σύρος.

γ) Η Γοτθική που έγινε γύρω στò 380 μ.Χ. από τόν Έπίσκοπο Ούλφίλα.

δ) Η Άρμενική, που τήν έκανε ο Μεσρώπιος (+439).

ε) Η παλαιοσλαβική που έγινε κατά τόν 9° αιώνα από τούς Θεσσαλονικείς αδελφούς άγίους Κύριλλο και Μεθόδιο.

στ) Από τics αρχαίες μεταφράσεις πρέπει ακόμη να αναφέρουμε τήν Γεωργιανή, τήν Αιθιοπική (4°ς αιώνας), τήν Άραβική, Λουβιακή, Περσική και τήν Σογδιανική.

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ Εὐχαριστίας (B' μέρος)

(π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Γ. Τὸ τρίτο μέρος τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως διαβάζεται μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, εἴτε στὸ ναὸ εἴτε στὰ σπίτια τῶν εὐλαβῶν πιστῶν. Τὸ τρίτο αὐτὸ μέρος φέρει τὴν ὀνομασία: «Εὐχαριστία μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν».

Ἡ ἀκολουθία ἔχει ὡς ἐξῆς: Πρῶτα διαβάζονται οἱ Προτρεπτικοὶ Στίχοι: «Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας...» καὶ ἀκολουθῶν οἱ εὐχαριστήριες εὐχές: α) Ἀνωνύμου συγγραφέως: «Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε...», β) Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός...», γ) Εὐχὴ τοῦ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ: «Ὁ δὸς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως...», δ) Ἀνωνύμου συγγραφέως: «Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...», ε) Ἀνωνύμου συγγραφέως εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον: «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς...». Ἀκολουθεῖ ὁ στίχος: «Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξαμένη...» (3 φορές).

Ὁ ἱερέας ἐπιλέγει τό: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα...». Ἐπειτα λέγεται τὸ Τρισάγιον καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρός...», Δόξα. «Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω...», Καὶ νῦν. «Τῆ προεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων...».

Ἐὰν τελεσθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τότε λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου...», Δόξα. «Ὁφθῆς βάσις ἄσειστος τῆ Ἐκκλησία», Καὶ νῦν. «Τῆ προεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων...».

Ἐὰν τελεσθεῖ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία τῶν Τιμίων Δώρων, τότε λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον «Τῆ προεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων...» (Συνηθίζουσι κάποιοι νὰ λέγουν κατὰ τὸ πέρας τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας πάπα Γρηγορίου τοῦ Α', τοῦ ἐπιλεγομένου Διαλόγου καθότι πιστεύεται ἐκ μερίδος ὅτι ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἔχει αὐτὸν ὡς συντάκτη της. Αὐτὸ ὅμως ἐκ τῶν πηγῶν δὲν εἶναι ὀρθόν, καθότι ὁ συντάκτης τῆς ἀκολουθίας τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας τυγχάνει ἄγνωστος).

Ἀκολουθεῖ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» δώδεκα (12) φορές. Δόξα, Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ (αὐτὸ λέγεται μόνον ὅταν ἡ Εὐχαριστία διαβάζεται στὸ ναὸ καὶ φυσικὰ παρίσταται ὁ ἱερέας), «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς...» καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνεται ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

Ὁ λαϊκὸς ὅταν ἀναγινώσκει τὴν ἀκολουθία τῆς Εὐχαριστίας κατὰ μόναν εἰς τὸ σπίτι του, δὲν λέγει τὴν ἱερατικὴ ἀπόλυση, ἀλλὰ λέγει πάντοτε, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἑναρξὴ τό: «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...».

Τέλος, πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ ὅλη αὐτὴ ἐκτενὴς ἀκολουθία, καίτοι δὲν εἶναι ἐνταγμένη μέσα εἰς τὰ παλαιὰ χειρόγραφα λειτουργικὰ κείμενα καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ὡστόσο ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰσαγωγή της εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, τὴν κατέστησε ὡς μιὰ πολὺ ἀγαπητὴ ἀκολουθία ὅχι

μόνον τῶν μοναχῶν ἀπὸ τὴν παράδοση τῶν ὁποίων καὶ παρελήφθη, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν πιστῶν ποὺ βρίσκουν μεγάλη πνευματικὴ ὠφέλεια κατὰ τὴν προετοιμασία τῆς Θείας Μεταλήψεώς τους.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ εὐλαβὴς πιστός, κληρικὸς καὶ λαϊκός, ὀφείλει νὰ τὴν ἀναγινώσκει καὶ πρὸ τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ μετὰ ἀπ' αὐτήν.

Ἐπίσης συμπληρωματικὰ θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ὁ μέλλων νὰ ἱεουργῆσει τὰ Ἄχραντα Μυστήρια κληρικὸς, καθὼς καὶ ὁ κάθε λαϊκὸς πιστὸς ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ σωματικὰ καθαρὸς, δηλ. νὰ εἶναι λουσμένος, νὰ μὴν ἔχει νύχια στὰ χέρια του κ.τ.λ. Μιὰ λεπτομέρεια καὶ αὐτὴ πολὺ σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐν γένει πνευματικὴ καὶ σωματικὴ καθαρότητα τοῦ μεταλαμβάνοντος τῶν Ἄχραντων Μυστηρίων.

Ὁ ἱερέας, ποὺ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παραμελεῖ τὴν πνευματικὴ του προετοιμασία γιὰ τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὀφείλει νὰ ἔχει προετοιμάσει καὶ τὴν Ἁγία Πρόθεσή του μὲ καλὰ πρόσφορα, ζυμωμένα ἀπὸ πνευματικούς καὶ ἀγωνιστὲς ἀνθρώπους, μὲ τὸ ἀρίστης ποιότητος κόκκινο κρασί του (ποτὲ δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται ἐκ μέρους τῶν κληρικῶν λευκὸς οἶνος).

Ἐπίσης ὀφείλει ὁ ἱερέας νὰ προετοιμάζει τὰ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῆς εὐπρεπείας της, νὰ ἔχει τὸ καλὸ θυμίαμα, νὰ προετοιμασθεῖ γιὰ τὸ τυπικὸ μέρος τῆς Ἀκολουθίας, νὰ ἔχει μελετήσῃ τὸ Ἀποστολικὸ καὶ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα καὶ φυσικὰ νὰ μὴν ξεχάσει νὰ προετοιμάσει δύο-τρία λόγια ὡς κήρυγμα γιὰ τοὺς πιστοὺς του.

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Η')

γ) Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου

«Τὸν δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ στὴν γλώσσα τῶν Πατέρων λέγεται θεία οἰκονομία, γιατί δείχνει τὸ πὼς οἰκονόμησε ὁ Θεὸς τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, δηλαδή τί ἔκανε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο. Ἔτσι, μιλώντας γιὰ τοὺς σταθμοὺς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, κάνουμε λόγο γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ Υἱοῦ.

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου καὶ ἡ κατάβασή Του ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, δὲν δείχνει ὅτι ἔπαυσε νὰ εἶναι Θεὸς ἀληθινός, οὔτε ὅτι ἐγκατέλειψε τοὺς οὐρανοὺς, ἀφοῦ «συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονεν...». Μὲ τὸν ὄρο «ἐνανθρώπηση», ἐννοοῦμε ὅτι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο.

Στὸν Χριστὸ ὑπάρχουν δύο γεννήσεις. Ἡ μία γέννηση εἶναι ἡ θεία, ποῦ ἔγινε πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἀπὸ τὸν ἀναρχο Πατέρα χωρὶς μητέρα καὶ ἄλλη ἡ ἀνθρώπινη, ποῦ ἔγινε ἐν χρόνῳ ἀπὸ παρθένο Μητέρα χωρὶς πατέρα.

Ἡ προαιώνια γέννηση ἀπὸ τὸν Πατέρα εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε λόγο, αἰτία, χρόνο, καὶ φύση, ἐνῶ ἡ ἐν χρόνῳ γέννηση ἔγινε ἀπὸ τὴν Παναγία ἐν «χρόνῳ κυήσεως», ἀλλὰ «ὑπὲρ νόμον κυήσεως», δηλαδή ἔγινε χωρὶς σπέρμα ἀνδρός, ἀλλὰ κατὰ τὸν τρόπο ποῦ κυοφορεῖται κάθε ἔμβρυο.

Μιλώντας γιὰ τὴν γέννηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ σημειώσουμε μιὰ ἀξιόλογη παρατήρηση γιὰ νὰ μὴ γίνεται καμμιά σύγχυση. Οἱ λέξεις ἀγέννητο καὶ γεννητὸ γράφονται μὲ ἓνα (ν) ἀλλὰ καὶ μὲ δύο (ν). Οἱ λέξεις ἀγέννητο καὶ γεννητὸ (μὲ ἓνα ν) χαρακτηρίζουν τὴ φύση καὶ δηλώνουν τὸ ἄκτιστο καὶ τὸ κτιστό, ἐνῶ οἱ λέξεις ἀγέννητο καὶ γεννητὸ (μὲ δύο ν) χαρακτηρίζουν τὴν ὑπόσταση. Οἱ πρῶτες λέξεις προέρχονται ἀπὸ τὸ ρῆμα γίγνομαι καὶ οἱ ἄλλες λέξεις ἀπὸ τὸ γεννῶμαι, καὶ ἔχουν μιὰ λεπτὴ διαφορά.

Ἔτσι, ἡ θεία φύση εἶναι ἀγέννητη (ἀδημιούργητη), ἐνῶ ἡ ὑπόσταση τοῦ Πατρὸς εἶναι ἀγέννητη (δὲν γεννήθηκε) καὶ ἡ ὑπόσταση τοῦ Υἱοῦ γεννητὴ. Ἀκόμη, ὅταν μιλάμε γιὰ γέννηση (μὲ ἓνα ν), χαρακτηρίζουμε κάτι τὸ κτιστό, ἐνῶ ὅταν μιλάμε γιὰ γέννηση (μὲ δύο ν), ἐννοοῦμε τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προέλευση τοῦ Υἱοῦ ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὴν ἐν χρόνῳ γέννηση τοῦ Θεοανθρώπου ἀπὸ τὴν Παναγία.

Ε) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἀββᾶς Δωρόθεος,
13 Αυγούστου

Ὁ ἀββᾶς (=πατὴρ) Δωρόθεος εἶναι μεγάλη ἀσκητικὴ μορφή τοῦ βου αἰῶνος, ποῦ ὅμως στὸν πολὺ κόσμο παραμένει ἀγνωστὴ. Ὡστόσο, σὲ αὐτοὺς ποῦ ἀγαποῦν τὴν μελέτη τῶν πατερικῶν κειμένων εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸ βιβλίο μὲ θαυμάσιες ὀμιλίες του.

Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἐγκαταβίωσε σὲ κοινόβιο Μοναστήρι, στὸ ὁποῖο ἡγούμενος ἦταν ὁ ἀββᾶς Σέριδος. Σὲ κοντινὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ζοῦσαν τότε οἱ δύο μεγάλοι ἀσκητὲς Βαρσανούφιος καὶ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τὸ βιβλίο «Βίβλος Βαρσανουφίου καὶ Ἰωάννου», ποῦ περιέχει τὶς σοφὲς ἀπαντήσεις ποῦ ἔδιδαν σὲ διάφορα ἐρωτήματα πνευματικῆς φύσεως. Ἐπειδὴ ἦσαν ἔγκλειστοι, ἐλάμβαναν γραπτῶς τὶς ἐρωτήσεις καὶ πάλι γραπτῶς ἔδιναν τὶς ἀπαντήσεις. Αὐτοὺς τοὺς ἁγίους ἡσυχαστᾶς, τοὺς εὐλαβεῖτο πάρα πολὺ καὶ μὲ τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ ἡγουμένου Σερίδου τοὺς συμβουλευόταν γιὰ κάθε σοβαρὸ θέμα, ποῦ εἶχε σχέση μὲ τὴν πνευματικὴ του πορεία καὶ χωρὶς τὴν σύμφωνη γνώμη τους, τίποτα δὲν ἔπραττε. Στὸ συναξάριο τοῦ ὁσίου Δωροθέου ἀναφέρονται ἐρωτήσεις του πρὸς τοὺς μεγάλους αὐτοὺς ἀσκητᾶς, καθὼς καὶ οἱ σοφὲς ἀπαντήσεις ποῦ λάμβανε. Ἀναφέρουμε ἓνα μόνο παράδειγμα.

Κάποτε ὁ λογισμὸς τὸν ξεσήκωσε νὰ φύγει ἀπὸ τὸ Μοναστήρι καὶ νὰ πάει στὴν ἔρημο, γιὰ νὰ ζήσει μὲ περισσότερη ἡσυχία καὶ προσευχή, ἀφοῦ στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Μονῆς, ὅπου διακονοῦσε, εἶχε πολλοὺς περισπασμοὺς καὶ δὲν εὔρισκε ἡσυχία καὶ ἀρκετὸ χρόνο γιὰ προσευχή καὶ ἀνησυχοῦσε μήπως ἔτσι «χάσει τὴν ψυχὴ του». Φανέρωσε τὸν λογισμό του στὸν ἀββᾶ Ἰωάννη, ὅπως τὸ συνήθιζε, καὶ στὴν συνέχεια τοῦ ἔκανε ὑπακοή.

Ἡ πραγματικὰ θεόπνευστη συμβουλή τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ σημάδεψε τὴν ζωὴ καὶ τὴν μεγάλη πνευματικὴ πορεία τοῦ νεαροῦ τότε μοναχοῦ Δωροθέου. Τοῦ εἶπε ὅτι ἡσυχία εἶναι τὸ νὰ φυλάσσει κανεὶς τὴν καρδιά του ἀπὸ δόσεως καὶ λήψεως καὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐνεργειῶν. Γιὰ νὰ δρέψει τοὺς καρποὺς τῆς ἡσυχίας πρέπει πρῶτα νὰ θγάλει φύλλα τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς πρακτικῆς ζωῆς. Δηλαδή νὰ κάνει ὑπακοή καὶ ὑπομονή. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀββᾶς Βαρσανούφιος, ποῦ εἶχε καὶ αὐτὸς ἐρωτηθεῖ, ἔδωσε τὴν ἴδια ἀπάντηση.

Ἔτσι ὁ Δωρόθεος παρέμεινε στὴν ὑπακοή, τὴν διακονία καὶ τὴν ὑπομονή καὶ σημείωσε μεγάλη πρόοδο στὴν πνευματικὴ ζωή.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Αὐγούστου 2017

Ἔφη- μέ- ριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Τριαντάφυλλος			1 Πρόδος Τ.Σταυροῦ Θ.Λειτουργία Ἑ μ. Ἁγιασμός 7.00 π.μ. *** Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός Ἀγ.Στεφάνου 7.00 μ.μ.	2 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀγ.Πρωτομ. Στεφάνου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Καθημερινῶς κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου θὰ τελεῖται στὶς 6:15 μ.μ. ἢ Θ' Ὡρα, στὶς 6.30 μ.μ. ἢ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ & στὶς 7.00 μ.μ. ἢ Παράκληση τῆς Παναγίας		5 Προεόρτια Μετα- μορφώσεως Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανηγυρικός Ἑσπερινός Μεταμορφώσε- ως Χριστοῦ ΤΥΠΕΤ 7.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	6 ΜΕΤΑ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 8 Αὐγούστου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.				11 Ἀγ.Νήφωνος ΚΠόλεως († 1502) Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	12 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	13 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	14 Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανηγυρικός Ἑσπερινός Κοιμήσεως Θεοτόκου 7.00 μ.μ.	15 ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μεθέορτος Ἑσπερινός Ἑ Λιτανεία ἰ. εἰκόνας 7.00 μ.μ.	16 Ἀγ.Τιμοθέου († 1578) Θ.Λειτουργία Ἑ Μνημόσυνο Κτητόρων Ναοῦ 7.00 π.μ.	Ἡ ἐνορία μας στὰ πλαίσια τῆς λειτουργι- κῆς (κατὰ παράδοση) ἀναγεννήσεως, τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδῳ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὡρῶν (δηλαδὴ Α', Γ', ΣΤ' ὥρες). Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέ- χοντες θὰ μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδωρο καὶ ἁγιασμό. (2) Βράδῳ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀναλόγως τὴν περίοδο) θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὡρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός.		19 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	20 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			23 Ἀπόδοσις Κοιμήσεως Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			26 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	27 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		29 Ἀποτομὴ κεφαλῆς Τ.Προδρόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	ἈΓΡΥΠΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ 8.30-01.00 π.μ.	31 Κατάθεσις τιμίας Ζώνης Ἑπεραγίας Θεοτόκου	1	